

บทที่ 1

บทนำ

กาแฟอราบิก้าเป็นพืชเครื่องดื่มเศรษฐกิจที่มีความสำคัญพืชหนึ่ง โดยธรรมชาติแล้ว ต้นกาแฟอราบิก้าจะเจริญเติบโตได้ดีภายใต้ร่มเงาของพืชอื่น เนื่องจากมีถิ่นกำเนิดอยู่ในป่าเขตร้อนชื้นชื้นในประเทศเอธิโอเปีย แต่ในปัจจุบันประเทศไทยได้ส่งเสริมการปลูกกาแฟอราบิก้าเป็นพืชทดแทนผืนบนพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศ โดยนำมาปลูกในสภาพกลางแจ้ง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวแปลงปลูกส่วนใหญ่มักไม่ได้อยู่ใกล้แหล่งน้ำ จึงทำให้การดูแลรักษาในช่วงฤดูแล้ง (ธันวาคม-เมษายน) กระทำไม่ได้ดีเท่าที่ควร เป็นสาเหตุให้ต้นกาแฟขาดน้ำและเกิดสภาวะเครียดส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสรีรวิทยา และชีวเคมีภายในต้นผิดปกติไป ผลที่ตามมาคือต้นกาแฟมีการเจริญเติบโตผิดปกติและอาจถึงตายได้ในที่สุด นอกจากนี้ ช่วงแล้งดังกล่าวยังเป็นช่วงที่ต้นกาแฟพื้นตัวหลังเก็บเกี่ยว และต้องสร้างอาหารเพื่อเตรียมเข้าสู่การออกดอกและติดผลต่อไปด้วย อนึ่งการปลูกกาแฟบนพื้นที่สูงจะใช้ต้นกล้าที่มีลักษณะแข็งแรงสมบูรณ์ มีใบจริง 6-8 คู่ใบ หรือมีอายุ 8-12 เดือน โดยจะทำการย้ายปลูกในช่วงต้นฤดูฝน เพื่อให้ต้นกาแฟอาศัยน้ำฝนในการตั้งตัวและเจริญเติบโตได้ยาวนาน หลังจากนั้นการดูแลรักษาต้นกาแฟในแปลงปลูกช่วง 3 ปีแรกมีความสำคัญมาก เพราะหมายถึงความสมบูรณ์เตรียมพร้อมที่จะให้ผลผลิตในปีที่ 3 โดยทั่วไปแล้วปัญหาการปลูกกาแฟบนที่สูง ปัญหาหนึ่งก็คือ ต้นกาแฟมักจะตายภายในปีแรกของการปลูก หรือชะงักการเจริญเติบโตเนื่องจากสภาพขาดน้ำ ดังนั้น เพื่อลดปัญหาดังกล่าวจึงควรใช้พันธุ์กาแฟที่มีการปรับตัวทนสภาพขาดน้ำได้ดี เพื่อต้นกาแฟจะได้ไม่ชะงักการเจริญเติบโตสามารถผ่านพ้นช่วงแล้งในปีแรกที่ย้ายปลูกและปีต่อ ๆ ไปจนให้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพได้

ปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความทนแล้งของต้นกาแฟยังมีน้อยมาก ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยนี้จะสามารถช่วยสนับสนุนการคัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กาแฟทนแล้งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อใช้เป็นพันธุ์ส่งเสริมปลูกในพื้นที่สูงที่มีปัญหาการให้น้ำต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับดอกกาแฟอราบีก้า
2. เพื่อศึกษาวิธีการผสมพันธุ์กาแฟอราบีก้า และสร้างลูกผสมชั่วที่ 1
3. เพื่อศึกษาและทดสอบความทนแล้งของต้นกล้าลูกผสมชั่วที่ 1 ของกาแฟอราบีก้า
เปรียบเทียบกับพันธุ์พ่อแม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved